

Arrest

nr. 276 969 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. ABDUL en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een etnische Koerd, afkomstig uit het dorp Bashmaq (provincie Marivan) aan de Iraaks-Iraanse grens en beschikt over de Iraanse nationaliteit. U was herder en paardensmid en handelde ook in goederen die u over de grens bracht. U werkte sinds een paar jaar samen met een zekere Saman. In februari 2020 vroeg Saman u voor het eerst of hij bepaalde spullen bij u kon achterlaten die dan door andere mensen dezelfde dag nog opgehaald zouden worden. U weet niet over welke spullen het juist ging, maar ging akkoord. Saman bracht vervolgens een à twee keer per maand een zak of rugzak naar u toe die u moest bewaren. Eind september 2020 liet hij u weten dat hij voor de KDPI (Koerdische Democratische Partij van Iran) werkte en dat de spullen die hij bij u achterliet voor de partij waren. Hij vroeg u of u ook lid wilde worden, maar u weigerde dit aangezien uw eigen oom die lid was, gedood werd. U wou zich enkel met uw job bezig houden en liet hem weten dat u ook geen zaken meer voor de KDPI

in bewaring wou houden. Saman kon u echter overtuigen om nog twee keer iets bij u achter te laten. Op 5 of 6 december 2020 liet Saman een laatste keer een zak met spullen voor de partij bij u achter. Niemand kwam er echter om en na twee dagen besliste u om de zak bij u thuis te bewaren in plaats van op uw werkplek. De dag erop belde Saman u met de vraag of ene Nazdar K.M. (...) enkele uren bij u kon blijven vooraleer ze de grens zou oversteken. Zij was weggevlucht van haar familie, die haar uitgehuwelijkt had, omdat ze verliefd was op een lid van de KDPI en ze wilde naar hem toe in Irak. Ene Jalal zou haar later op de dag komen ophalen om haar dan over de grens te loodsen. U stemde in en die ochtend bracht Saman haar naar uw huis. Later die avond belde hij u nog eens op om te vragen of u haar en Jalal kon vergezellen naar de grens. Saman vertrouwde Jalal niet helemaal. Diezelfde avond kwam Jalal naar u thuis en u vergezelde hem en Nazdar naar de grens met Irak. Onderweg daarheen werden jullie echter opgemerkt werd door de Sepah-e-Pasdarān (Iraanse Revolutionaire Garde). Nazdar en Jalal werden gearresteerd, maar u kon ontkomen. U vluchtte naar Bayo, het dorp waar de ouders van uw schoonbroer Hiwa woonden, en bleef hier een drietal dagen. Op de derde dag kwam u te weten dat het Ettela'at (Ministerie van Informatie) een inval gedaan had bij u thuis en daarbij de zak met KDPI spullen had gevonden. Hierna werd uw broer Yassin gearresteerd en twee dagen vastgehouden. Na zijn vrijlating belde hij uw schoonbroer Hiwa op en vertelde hij dat u het land uit moest. Op 13 december 2020 werd uw broer nogmaals opgeroepen door het Ettela'at, maar na een paar uur weer vrijgelaten. Tien tot vijftien dagen na de inval verliet u Iran en stak u op illegale wijze de grens met Turkije over nabij Salmas. U bleef twee maanden in Turkije, waarna u naar Europa trok. Op 15 februari 2021 kwam u aan in België en de volgende dag diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een eventuele terugkeer naar Iran vreest u voor uw leven ten aanzien van de Iraanse autoriteiten en ten aanzien van Nazdars familie. Nazdars familie heeft immers uw familie bedreigd en een klacht tegen u ingediend, maar u weet niet precies wat daar mee gebeurd is.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw originele shenasnameh (boekje van de burgerlijke stand) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. Er kan immers geen enkel geloof gehecht worden aan het door u beweerde vluchtrelaas.

Wat betreft uw activiteiten met Saman en de daaraan gelinkte problemen legde u tal van merkwaardige en tegenstrijdige verklaringen af. Vooreerst is het opmerkelijk dat u, hoewel u al drie tot vier jaar samenwerkte met Saman en u hem twee tot drie keer per week zag, zijn achternaam niet kent, niets over zijn familie weet en ook niet echt weet waar hij woont (CGVS II, p. 5-6). Uw uitleg dat u dit allemaal niet weet omdat u alleen maar met hem samenwerkte (CGVS II, p. 5) is, gelet op de frequentie van jullie contacten, het feit dat hij wel eens een thee bleef drinken en dan onder meer vertelde over de partij, en het feit dat u hem omschrijft als iemand met wie u een vertrouwensband onderhield (CGVS II, p. 7), niet overtuigend. Vervolgens is het merkwaardig dat Saman u eind september 2020 toch zou hebben verteld dat hij actief betrokken was bij de KDPI en dat de spullen die hij bij u bracht voor de partij bestemd waren, en dat hij u zou hebben trachten te overtuigen ook lid te worden. U had immers voorheen nooit enige interesse getoond in de partij wanneer Saman voorheen wel eens iets zei over de KDPI (CGVS II, 4, p. 7-8). Dat hij u vertrouwde aangezien u van een martelaarsfamilie komt en altijd voor zijn spullen gezorgd had (CGVS II, p. 8) overtuigt in deze door u beschreven situatie van desinteresse van uwentwege maar matig. Daarnaast verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat Saman u de laatste zak met spullen in november 2020 bracht (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat dit op 5 of 6 december 2020 was (CGVS II, p. 3). Na confrontatie verklaarde u dat u aanvankelijk 'elfde of twaalfde maand' had gezegd en pas na de vraag om deze gebeurtenis specifieker te situeren in de tijd, '5 of 6 december' had geantwoord. Bovendien zou u bij de DVZ ook 'elfde of twaalfde maand' gezegd hebben, maar zou men enkel 'elfde maand' genoteerd hebben (CGVS II, p. 15). De neergeschreven verklaringen bij de DVZ werden u echter voorgelezen, waarna u ze voor akkoord heeft ondertekend, en ook op het CGVS had u, met uitzondering van een opmerking omtrent een naamsverwisseling, geen enkele opmerking over uw onderhoud bij de DVZ (CGVS I, p. 2). Daarenboven is uw herhaalde vergoelijking dat u ongeschoold en analfabeet bent en niet goed bent met data en dat u daardoor niet alles op een tijdlijn kan plaatsen en niet weet wanneer u

problemen heeft gehad (CGVS II, p. 9, 15 - 16) onvoldoende om uw incoherente verklaringen te rechtvaardigen. Ook van iemand die ongeschoold of analfabeet is kan verwacht worden dat hij nauwkeurige en coherente verklaringen aflegt inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt. Deze bevinding noopt des te meer daar het hier de directe aanleiding vormt voor uw vertrek uit Iran. U toont overigens niet aan dat uw ongeschoold-zijn uw verstandelijke vermogens aantast en u hierdoor niet in staat bent eenduidige verklaringen af te leggen aangaande uw ervaringen.

Voorts is het uiterst vreemd dat u, die niet geassocieerd zou worden met de KDPI en niet langer spullen zou bijhouden voor Saman, besluit om de zak die Saman u de laatste keer had bezorgd na twee dagen bij u in huis te zetten in plaats van in de stal waar u werkte te laten (CGVS II, p. 3). Hierop gewezen, repliceerde u dat u dit deed omdat er op uw werk meer onbekende personen passeerden dan bij u thuis (CGVS II, p. 9). Echter, door dergelijk bezwarend materiaal bij u thuis te leggen zouden de autoriteiten zeker een link met u kunnen leggen, terwijl u hier net niets mee te maken wilde hebben. Bovendien had u nooit eerder iets meegenomen en bij u thuis gelegd (CGVS II, p. 9).

Vervolgens is het geenszins aannemelijk dat u, die eerder al had meegedeeld aan Saman uit schrik geen spullen voor de KDPI meer te willen bewaren, op vraag van Saman toch zou helpen om een vrouw op de vlucht voor haar gearrangeerd huwelijk en op weg naar haar geliefde bij de KDPI in Irak de grens over te smokkelen. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u overtuigd raakte omdat Saman voor de Koerden is (CGVS II, p. 15). Dat u door een dermate eenvoudige uitleg overtuigd raakte om een veel groter risico te nemen kan niet overtuigen daar u zelfs geen spullen meer zou bewaren uit schrik voor problemen. Bovendien was u op de hoogte van Nazdar haar problemen en had Saman u kort voor het vertrek nog gezegd dat hij Jalal niet vertrouwde (CGVS II, p. 10-11). Geconfronteerd met het verhoogde risico dat u hierbij liep, rechtvaardigde u uw handelen door te zeggen dat u het gevaar niet ingeschat had en dat u Nazdar zou helpen en ervan overtuigd was dat u haar hierna niet meer zou zien (CGVS II, p. 15-16). Uw uitleg dat u het gevaar niet ingeschat had, is in de Iraanse context, waarin wraak door in hun eer gekrenkte Koerdische families enerzijds, en het alom gekende hardvochtig optreden van de Iraanse autoriteiten tegenover Koerden die nog maar de minste band met bijvoorbeeld de KDPI hebben, of hiervan nog maar verdacht worden, anderzijds, hoegenaamd niet plausibel. Tevens verklaarde u bij de DVZ dat Jalal Nazdar pas na twee dagen kwam ophalen (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5), terwijl u op het CGVS zei dat Jalal al na zeven à acht uur kwam (CGVS II, p. 10). Na confrontatie verklaarde u louter dat, indien dit zo neergeschreven staat, het wel waar zal zijn (CGVS II, p. 15).

Voorts legde u meerdere tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de inval bij u thuis. Enerzijds situeerde u deze inval in de maand dey (de tiende maand van de Perzische kalender, wat overeenstemt met de periode van 22 december tot en met 20 januari) (CGVS II, p. 4); anderzijds stelde u dat de laatste keer dat Saman u spullen gaf op 5 of 6 december 2020 (15 of 16/09/1399) was en dat de inval drie of vier dagen hierna gebeurde (CGVS II, p. 3-4), wat dus maximaal op 10 december 2020 (20/09/1399) kan zijn geweest. Na confrontatie kon u niet uitleggen hoe dat mogelijk was (CGVS II, p. 15). Vervolgens verklaarde u bij de DVZ dat de dag nadat Nazdar en Jalal gearresteerd werden de inval bij u thuis plaatsvond (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat het twee of drie dagen later was (CGVS II, p. 12). Na confrontatie zei u dat u dit allemaal zeer algemeen verklaard had, u in die periode in Turkije was en niet weet waarom dit zo genoteerd is (CGVS II, p. 16). Herhaald kan worden dat verwacht mag worden dat u nauwkeurige verklaringen aflegt over uw persoonlijke ervaringen en dat u het verslag van uw verklaringen bij de DVZ voor akkoord heeft ondertekend en nergens een opmerking heeft geformuleerd aangaande de tijdssituering van de door u beweerde gebeurtenissen. Dat u toen al in Turkije zou zijn geweest, strookt tot slot niet met uw beweringen over uw onderduikperiode in Iran. Voorts kon u op het CGVS niet zeggen wat er allemaal meegenomen werd bij de inval behalve de zak van de KDPI en legde u uw origineel shenasnameh neer (CGVS II, p. 13-14), terwijl u bij de DVZ nog meldde dat ook al uw identiteitsdocumenten meegenomen werden (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5). Hierop gewezen verklaarde u dat de autoriteiten alles meegenomen hadden wat ze konden meenemen en dat uw shenasnameh bij uw moeder lag (CGVS II, p. 16). Een louter post factum aanpassen van uw verklaringen kan niet weerhouden worden als een afdoende rechtvaardiging voor het vastgestelde verschil. Daarnaast verklaarde u bij de DVZ slechts een dag in Bayo verbleven te hebben (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5), terwijl u op het CGVS verklaarde dat dit twee of drie dagen was, waarbij u nota bene op de derde dag, amper twee à drie uur na de inval, hoorde dat er een inval bij u thuis plaatsgevonden had (CGVS II, p. 12). Tevens verklaarde u bij de DVZ dat u na één dag in Bayo nog vier dagen ondergedoken zat vooraleer Iran te verlaten (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u tien à vijftien dagen ondergedoken zat voordat u Iran verliet (CGVS II, p. 4). Gewezen op deze verschillen in uw opeenvolgende verklaringen herhaalde u andermaal dat u ongeschoold bent, slecht bent met data en dat u bij de DVZ telkens een schatting gegeven heeft en dat men die schatting dan op de DVZ telkens op een

bepaalde manier heeft geïnterpreteerd en genoteerd (CGVS II, p. 16). Zoals reeds supra opgemerkt, heeft u uw verklaringen op de DVZ voor akkoord ondertekend en dergelijke opmerkingen nooit eerder geopperd, en kan ook van een ongeschoold, analfabeet persoon verwacht worden dat hij nauwkeurige verklaringen kan afleggen over belangrijke gebeurtenissen die hij zelf heeft meegemaakt, zeker als het daarbij gaat om zijn directe vluchtaanleiding.

Gelet op alles wat voorafgaat, kan ook niet het minste geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen met de familie van Nazdar. Deze bevinding wordt nog extra kracht bijgezet doordat u niet weet wat er met de klacht die haar familie tegen u zou hebben ingediend, is gebeurd. U heeft hier ook niet naar gevraagd bij uw familie omdat u maar heel weinig contact met hen heeft aangezien er in het dorp maar weinig internet is (CGVS I, p. 4; CGVS II, p. 15). Dat u, zelfs al zijn uw contacten beperkt, geen enkele poging heeft ondernomen om meer informatie te verkrijgen betreffende de (juridische) evolutie van uw problemen, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Dat u dit niet deed, ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder. Aan uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw shenasnameh, wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) in samenhang met de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijt verweerder dat zijn verzoek enkel werd getoetst aan artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en niet aan artikel 48/4. *“Nergens in de bestreden beslissing werd er een analyse gemaakt van de toestand van Koerden in Iran, noch werden in het gehoorblad vragen van dien aard aan verzoeker gesteld”*.

Verzoeker stelt dat zijn advocaat aan het einde van zijn tweede persoonlijk onderhoud nochtans had opgemerkt dat verzoeker, als Koerd afkomstig uit Iran, een bijzondere situatie heeft die nauwgezet moet worden onderzocht en dat het een algemeen bekend feit betreft dat Koerden in Iran in het algemeen en Koerden die politieke activiteiten uitoefenen in het bijzonder allerlei vormen van discriminatie meemaken. Verzoeker stelt dat verweerder dit, ondanks dat hij dit zelf niet expliciet inriep, had moeten onderzoeken doch naliet zulks te doen. Dat Koerden in Iran worden gediscrimineerd en/of met geweld worden behandeld, wordt volgens verzoeker gestaafd door verschillende rapporten. Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie van juli 2016, dit zonder deze informatie of de vindplaats hiervan aan te reiken.

Verzoeker stelt dat deze informatie aantoont dat Koerden in Iran op een vernederende en onmenselijke wijze worden behandeld, en dit louter omdat zij van Koerdische etnische aanhorigheid zijn. Hier moet afdoende onderzoek naar worden gedaan, hetgeen verweerder heeft nagelaten.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing *“nietig te willen verklaren”* en het dossier terug te sturen naar het CGVS met het oog op aanvullend onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Ondanks dat verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen middelen aanvoert betreffende de toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en zich enkel beroept op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming ingevolge het bepaalde artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker haalde eerder gedurende zijn procedure aan dat hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten en niet zou kunnen terugkeren naar dit land omwille van zijn samenwerking met een zekere Saman, die lid was van en activiteiten voerde voor de KDPI. Ten gevolge van deze samenwerking zou hij problemen hebben gekend met en vervolging vrezen door de Iraanse autoriteiten.

Verzoeker onderneemt in dit kader echter niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze beslissing geheel ongemoeid waar inzake het voormelde relaas gemotiveerd wordt:

“Wat betreft uw activiteiten met Saman en de daaraan gelinkte problemen legde u tal van merkwaardige en tegenstrijdige verklaringen af. Vooreerst is het opmerkelijk dat u, hoewel u al drie tot vier jaar samenwerkte met Saman en u hem twee tot drie keer per week zag, zijn achternaam niet kent, niets over zijn familie weet en ook niet echt weet waar hij woont (CGVS II, p. 5-6). Uw uitleg dat u dit allemaal niet weet omdat u alleen maar met hem samenwerkte (CGVS II, p. 5) is, gelet op de frequentie van jullie contacten, het feit dat hij wel eens een thee bleef drinken en dan onder meer vertelde over de partij, en het feit dat u hem omschrijft als iemand met wie u een vertrouwensband onderhield (CGVS II, p. 7), niet overtuigend. Vervolgens is het merkwaardig dat Saman u eind september 2020 toch zou hebben verteld dat hij actief betrokken was bij de KDPI en dat de spullen die hij bij u bracht voor de partij bestemd waren, en dat hij u zou hebben trachten te overtuigen ook lid te worden. U had immers voorheen nooit enige interesse getoond in de partij wanneer Saman voorheen wel eens iets zei over de KDPI (CGVS II, 4, p. 7-8). Dat hij u vertrouwde aangezien u van een martelaarsfamilie komt en altijd voor zijn spullen gezorgd had (CGVS II, p. 8) overtuigt in deze door u beschreven situatie van desinteresse van uwentwege maar matig. Daarnaast verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat Saman u de laatste zak met spullen in november 2020 bracht (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat dit op 5 of 6 december 2020 was (CGVS II, p. 3). Na confrontatie verklaarde u dat u aanvankelijk ‘elfde of twaalfde maand’ had gezegd en pas na de vraag om deze gebeurtenis specifiek te situeren in de tijd, ‘5 of 6 december’ had geantwoord. Bovendien zou u bij de DVZ ook ‘elfde of twaalfde maand’ gezegd hebben, maar zou men enkel ‘elfde maand’ genoteerd hebben (CGVS II, p. 15). De neergeschreven verklaringen bij de DVZ werden u echter voorgelezen, waarna u ze voor akkoord heeft ondertekend, en ook op het CGVS had u, met uitzondering van een opmerking omtrent een naamsverwisseling, geen enkele opmerking over uw onderhoud bij de DVZ (CGVS I, p. 2). Daarenboven is uw herhaalde vergoelijking dat u ongeschoold en analfabeet bent en niet goed bent met data en dat u daardoor niet alles op een tijdlijn kan plaatsen en niet weet wanneer u problemen heeft gehad (CGVS II, p. 9, 15 - 16) onvoldoende om uw incoherente verklaringen te rechtvaardigen. Ook van iemand die ongeschoold of analfabeet is kan verwacht worden dat hij nauwkeurige en coherente verklaringen aflegt inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt. Deze bevinding noopt des te meer daar het hier de directe aanleiding vormt voor uw vertrek uit Iran. U toont overigens niet aan dat uw ongeschoold-zijn uw verstandelijke

vermogens aantast en u hierdoor niet in staat bent eenduidige verklaringen af te leggen aangaande uw ervaringen.

Voorts is het uiterst vreemd dat u, die niet geassocieerd zou worden met de KDPI en niet langer spullen zou bijhouden voor Saman, besluit om de zak die Saman u de laatste keer had bezorgd na twee dagen bij u in huis te zetten in plaats van in de stal waar u werkte te laten (CGVS II, p. 3). Hierop gewezen, repliceerde u dat u dit deed omdat er op uw werk meer onbekende personen passeerden dan bij u thuis (CGVS II, p. 9). Echter, door dergelijk bezwarend materiaal bij u thuis te leggen zouden de autoriteiten zeker een link met u kunnen leggen, terwijl u hier net niets mee te maken wilde hebben. Bovendien had u nooit eerder iets meegenomen en bij u thuis gelegd (CGVS II, p. 9).

Vervolgens is het geenszins aannemelijk dat u, die eerder al had meegedeeld aan Saman uit schrik geen spullen voor de KDPI meer te willen bewaren, op vraag van Saman toch zou helpen om een vrouw op de vlucht voor haar gearrangeerd huwelijk en op weg naar haar geliefde bij de KDPI in Irak de grens over te smokkelen. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u overtuigd raakte omdat Saman voor de Koerden is (CGVS II, p. 15). Dat u door een dermate eenvoudige uitleg overtuigd raakte om een veel groter risico te nemen kan niet overtuigen daar u zelfs geen spullen meer zou bewaren uit schrik voor problemen. Bovendien was u op de hoogte van Nazdar haar problemen en had Saman u kort voor het vertrek nog gezegd dat hij Jalal niet vertrouwde (CGVS II, p. 10-11). Geconfronteerd met het verhoogde risico dat u hierbij liep, rechtvaardigde u uw handelen door te zeggen dat u het gevaar niet ingeschat had en dat u Nazdar zou helpen en ervan overtuigd was dat u haar hierna niet meer zou zien (CGVS II, p. 15-16). Uw uitleg dat u het gevaar niet ingeschat had, is in de Iraanse context, waarin wraak door in hun eer gekrenkte Koerdische families enerzijds, en het alom gekende hardvochtig optreden van de Iraanse autoriteiten tegenover Koerden die nog maar de minste band met bijvoorbeeld de KDPI hebben, of hiervan nog maar verdacht worden, anderzijds, hoegenaamd niet plausibel. Tevens verklaarde u bij de DVZ dat Jalal Nazdar pas na twee dagen kwam ophalen (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5), terwijl u op het CGVS zei dat Jalal al na zeven à acht uur kwam (CGVS II, p. 10). Na confrontatie verklaarde u louter dat, indien dit zo neergeschreven staat, het wel waar zal zijn (CGVS II, p. 15).

Voorts legde u meerdere tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de inval bij u thuis. Enerzijds situeerde u deze inval in de maand dey (de tiende maand van de Perzische kalender, wat overeenstemt met de periode van 22 december tot en met 20 januari) (CGVS II, p. 4); anderzijds stelde u dat de laatste keer dat Saman u spullen gaf op 5 of 6 december 2020 (15 of 16/09/1399) was en dat de inval drie of vier dagen hierna gebeurde (CGVS II, p. 3-4), wat dus maximaal op 10 december 2020 (20/09/1399) kan zijn geweest. Na confrontatie kon u niet uitleggen hoe dat mogelijk was (CGVS II, p. 15). Vervolgens verklaarde u bij de DVZ dat de dag nadat Nazdar en Jalal gearresteerd werden de inval bij u thuis plaatsvond (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat het twee of drie dagen later was (CGVS II, p. 12). Na confrontatie zei u dat u dit allemaal zeer algemeen verklaard had, u in die periode in Turkije was en niet weet waarom dit zo genoteerd is (CGVS II, p. 16). Herhaald kan worden dat verwacht mag worden dat u nauwkeurige verklaringen aflegt over uw persoonlijke ervaringen en dat u het verslag van uw verklaringen bij de DVZ voor akkoord heeft ondertekend en nergens een opmerking heeft geformuleerd aangaande de tijdssituering van de door u beweerde gebeurtenissen. Dat u toen al in Turkije zou zijn geweest, strookt tot slot niet met uw beweringen over uw onderduikperiode in Iran. Voorts kon u op het CGVS niet zeggen wat er allemaal meegenomen werd bij de inval behalve de zak van de KDPI en legde u uw origineel shenasnameh neer (CGVS II, p. 13-14), terwijl u bij de DVZ nog meldde dat ook al uw identiteitsdocumenten meegenomen werden (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5). Hierop gewezen verklaarde u dat de autoriteiten alles meegenomen hadden wat ze konden meenemen en dat uw shenasnameh bij uw moeder lag (CGVS II, p. 16). Een louter post factum aanpassen van uw verklaringen kan niet weerhouden worden als een afdoende rechtvaardiging voor het vastgestelde verschil. Daarnaast verklaarde u bij de DVZ slechts een dag in Bayo verbleven te hebben (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5), terwijl u op het CGVS verklaarde dat dit twee of drie dagen was, waarbij u nota bene op de derde dag, amper twee à drie uur na de inval, hoorde dat er een inval bij u thuis plaatsgevonden had (CGVS II, p. 12). Tevens verklaarde u bij de DVZ dat u na één dag in Bayo nog vier dagen ondergedoken zat vooraleer Iran te verlaten (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 26 maart 2021, vraag 3.5). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat u tien à vijftien dagen ondergedoken zat voordat u Iran verliet (CGVS II, p. 4). Gewezen op deze verschillen in uw opeenvolgende verklaringen herhaalde u andermaal dat u ongeschoold bent, slecht bent met data en dat u bij de DVZ telkens een schatting gegeven heeft en dat men die schatting dan op de DVZ telkens op een bepaalde manier heeft geïnterpreteerd en genoteerd (CGVS II, p. 16). Zoals reeds supra opgemerkt, heeft u uw verklaringen op de DVZ voor akkoord ondertekend en dergelijke opmerkingen nooit eerder geopperd, en kan ook van een ongeschoold, analfabeet persoon verwacht worden dat hij nauwkeurige verklaringen kan afleggen over belangrijke gebeurtenissen die hij zelf heeft meegemaakt, zeker als het daarbij gaat om zijn directe vluchtaanleiding.

Gelet op alles wat voorafgaat, kan ook niet het minste geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen met de familie van Nazdar. Deze bevinding wordt nog extra kracht bijgezet doordat u niet weet wat er met de klacht die haar familie tegen u zou hebben ingediend, is gebeurd. U heeft hier ook niet naar gevraagd bij uw familie omdat u maar heel weinig contact met hen heeft aangezien er in het dorp maar weinig internet is (CGVS I, p. 4; CGVS II, p. 15). Dat u, zelfs al zijn uw contacten beperkt, geen enkele poging heeft ondernomen om meer informatie te verkrijgen betreffende de (juridische) evolutie van uw problemen, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Dat u dit niet deed, ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder.

Aan uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw shenasnameh, wordt niet getwijfeld."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker niet de minste poging onderneemt om deze te weerleggen en deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind. Zij zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het eerder door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas.

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift wel dat hij ten gevolge van zijn Koerdische etnische aanhorigheid zou riskeren te worden geïdendeerd of vervolgd bij een terugkeer naar Iran. Nog daargelaten dat verzoeker de informatie waaruit hij aangeeft te citeren niet bijbrengt en dat deze informatie reeds dateert van meer dan zes jaren geleden, dient echter te worden vastgesteld dat uit deze informatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven een Koerd te zijn en een loutere aanwezigheid in Iran in hoofde van verzoeker zouden (kunnen) volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij aldaar zou riskeren te worden geïdendeerd of vervolgd. Uit deze informatie kan namelijk geenszins worden afgeleid dat alle Koerden in Iran systematisch zouden worden onderworpen aan dermate ernstige schendingen van hun rechten dat het loutere gegeven te behoren tot de groep van de ongeveer acht miljoen Koerden in dit land zou volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Dat zulks niet kan worden aangenomen, kan ook worden afgeleid uit de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder en zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier. In deze informatie, die zich toespitst op de behandeling van personen die terugkeren naar Iran, wordt immers nergens gewag gemaakt van een veralgemeende vervolging of een veralgemeend risico voor Koerden die terugkeren naar Iran. Overigens bleek verzoeker ook zelf kennelijk de mening toegedaan dat zijn loutere etnische aanhorigheid als Koerd niet kon en kan volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen, aangezien hij het nodig achtte om het hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielrelaas op te dissen ten overstaan van de Belgische asielinstanties. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat verzoeker in de vragenlijst duidelijk aangaf dat hij, benevens de door hem aangehaalde, ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielmotieven, in zijn land van herkomst geen andere problemen kende met de autoriteiten, met zijn medeburgers of van algemene aard (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.7.). Ook bij het CGVS haalde verzoeker geen ernstige en geloofwaardige, aan zijn etnie als Koerd verbonden problemen aan. Dat hij heden plots tracht voor te houden dat hij louter omwille van het gegeven dat hij Koerd is zou riskeren te worden geïdendeerd of vervolgd bij een terugkeer naar Iran, kan dan ook hoegenaamd niet ernstig worden genomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT